

CHÀO MỪNG THẾ KỈ ĐẦU TIÊN THIÊN NIÊN KỈ MỚI

Năm 2000 chấm dứt thế kỉ XX của Thiên niên kỉ II sau CN. Nhân loại bước vào thế kỉ XXI của Thiên niên kỉ III sau CN. Năm 2000 đã cởi bỏ cho những người cả tin những hoang tưởng vào ngày Tận thế, Trái Đất nổ tung, con người chết đi để được sống lại ở một thế giới hư vô. Năm 2001 đã đến, trái đất vẫn quay, cuộc sống vẫn diễn ra. Ngày 01 tháng 01 năm 2001 là một ngày đẹp trời, báo hiệu điềm lành, niềm hy vọng, như câu ngạn ngữ: "Cơn mưa đã qua, trời hửng nắng".

Nhân loại nói nhiều đến việc xoá bỏ những bất công, xây dựng một thế giới công bằng, một thế giới như Đức Chúa Giêsu đã thực hiện khi sống với những cộng đồng Kitô giáo nguyên sơ; một thế giới mà Đức Phật từng lên tiếng kêu gọi sự bình đẳng giữa các giai tầng trong xã hội; một thế giới các bậc cha mẹ mong để phúc cho con cháu; một thế giới không người bóc lột người như hoai bão của C.Mác, Ph.Ăngghen. Thế kỉ XX là thế kỉ chiến thắng chủ nghĩa phát xít, chủ nghĩa apartheid và những chủ nghĩa phân biệt chủng tộc khác. Thế kỉ XX cũng là thế kỉ chôn vùi chủ nghĩa thực dân, thế kỉ chiến thắng của phong trào giải phóng dân tộc, chấm dứt đêm trường nô lệ của các dân tộc thuộc địa; là thế kỉ chủ nghĩa xã hội đã trở thành hiện thực trên một phần Trái Đất; là thế kỉ con người đã đề cập đến xu thế toàn cầu hoá. Thế kỉ XX còn là thế kỉ của những tiến bộ như vũ bão của khoa học công nghệ, con người chứ không phải ai khác đang vươn lên làm chủ bản thân, tự mình xây dựng cho mình một cuộc sống đầy đủ trên trần gian. Để khổ sẽ dần bị tiêu tan, nỗi đau trần gian sẽ được xoá dần.

Nhân loại cũng nói nhiều đến một thế giới hoà bình, không còn chiến tranh, chấm dứt cảnh đồng loại chém giết nhau, mà có tác giả coi đó là đặc tính của con người. Viễn cảnh một thế giới hữu nghị, tương thân tương ái, một thế giới đầy tình thân ái như Kinh Thánh đã dạy, đầy lòng thương người như trong lời của Phật; một thế giới chỉ có ánh sáng, hoa thơm, trái ngọt như trong các câu chuyện huyền thoại cổ xưa, nói lên nỗi khát vọng của con người. Đã diễn ra những cuộc trao đổi chính trị, khoa học, những tổ chức vui chơi giải trí, thể thao nhằm kêu gọi con người khoan dung, độ lượng, hữu nghị, hướng về cái Thiện, bài trừ cái ác. Nhân loại đã bắt tay hợp tác cùng hành động để tránh những hiểm họa của tự nhiên, hạn chế sự chênh lệch giàu nghèo, tiến tới xoá bỏ đói nghèo, xoá bỏ ngu dốt, xoá bỏ hận thù, xoá bỏ chiến tranh.

Nhân loại còn nói nhiều đến một thế giới mà trí thức con người là vốn quý nhất, một thế giới trí tuệ, một thế giới con người không chỉ đầy đủ về vật chất, mà còn thoả mãn về tinh thần. Những phát hiện

trong lĩnh vực khoa học công nghệ trong đó có khoa học xã hội làm nức lòng mọi người với một tin tưởng nhân loại sẽ chinh phục được các vùng đất mới, các đại dương, các vì sao, khắc phục được những trái tính của tự nhiên; đi sâu vào những bí hiểm của nguồn gốc sự sống, khắc phục được những bệnh hiểm nghèo, bảo vệ những trẻ thơ khỏi nạn tử vong, kéo dài tuổi thọ của người già; truyền bá những tư tưởng, đạo đức vốn là bản chất của con người, mình vì mọi người, mọi người vì mình, như tổ tiên ta đã một thời từng sống trong những xã hội chưa phân hoá giàu nghèo, chưa có giai cấp.

Riêng đối với Việt Nam, thế kỉ XX đánh dấu một giai đoạn hào hùng, có thể là hào hùng nhất của Dân tộc, thông qua cuộc đấu tranh trường kì, gian khổ, không khoan nhượng đánh đổ chủ nghĩa thực dân để giành lại độc lập dân tộc và thống nhất của Tổ quốc, với những chiến công vang dội, lừng lẫy toàn cầu: Cách mạng tháng Tám thành công, chiến thắng Điện Biên Phủ và đại thắng Mùa Xuân 1975 với chiến dịch Hồ Chí Minh lịch sử. Con người Việt Nam đã ngẩng cao đầu, tên tuổi Việt Nam đã sáng danh cùng năm châu, bốn biển. Công lao đó gắn liền với tên tuổi của các vị anh hùng, các liệt sĩ, gắn liền với Chủ tịch Hồ Chí Minh và Đảng Cộng sản Việt Nam. Thế kỉ XX cũng được đánh dấu bằng công cuộc xây dựng đất nước với chính sách Đổi mới, đặt lên vai toàn thể nhân dân, không phân biệt tuổi tác, ngành nghề, tín ngưỡng, trong hay ngoài Đảng một trách nhiệm lớn lao. Lớp cha ông đã đánh bại giặc ngoại xâm, rửa được nỗi nhục mất nước. Vừa sẵn sàng bảo vệ Tổ quốc, chúng ta vừa phải làm sao rửa cho được nỗi nhục nghèo nàn, lạc hậu, hay như Hồ Chí Minh đã nói là giặc đói và giặc dốt. Một niềm tin sắt đá, với con người Việt Nam thông minh và bất khuất, chúng ta sẽ xây dựng thành công trong thế kỉ XXI một đất nước công nghiệp hoá và hiện đại hoá theo hướng chủ nghĩa xã hội, vì mục tiêu "dân giàu, nước mạnh, xã hội công bằng, dân chủ, văn minh".

Thế kỉ XX kết thúc với nhiều thành quả, nhưng cũng để lại những trách nhiệm nặng nề. Năm trong giai đoạn đầu của thời kì chuyển tiếp lớn lao của nhân loại, thế kỉ XXI vẫn sẽ là thế kỉ đầy khó khăn và thách thức trong khát vọng chuyển từ một xã hội công nghiệp sang xã hội hậu công nghiệp, ở đó trí thức con người đóng vai trò phổ biến, quyết định và mang tính toàn cầu; chuyển từ một xã hội còn nhiều bất công sang một xã hội công bằng hơn. Tin chắc thế kỉ XXI là thế kỉ chiến thắng nghèo nàn lạc hậu, bạo lực và bất công, là thế kỉ của văn minh, sung túc, công bằng và nhân ái; tình thương yêu thay cho thù hận; cái Thiện áp đảo cái ác; lòng bác ái của Thiên Chúa được nâng cao; cái nhân nghĩa của đạo Nho được khẳng định hơn; lòng từ bi của Đức Phật được lan tỏa; Phúc, Lộc, Thọ trở thành hiện thực. Một thế giới không còn áp bức, bóc lột như mong muốn của C. Mác, Ph. Ăngghen và nhiều nhà tư tưởng khác sẽ đến gần.

Cùng với sự chuyển giao thế kỉ và Thiên niên kỉ, cùng với sự chuyển tiếp về mặt kinh tế, chính trị, xã hội, văn hóa, trong lĩnh vực tôn giáo cũng đang diễn ra một chuyển biến lớn "dưới một dạng khác với sự hiểu biết của chúng ta" (A. Malraux). Loài người đang chứng kiến xu thế thế tục hoá trong tôn giáo, coi trọng những mục đích dưới trần gian của các tín đồ; đang chứng kiến một sự chuyển tiếp để thích nghi của các tôn giáo phổ quát và dân tộc, sự phân rẽ thành những nhánh, những phái của các tôn giáo lớn, sự dân chủ hoá trong các tổ chức tôn giáo. Con người đang đòi hỏi những thay đổi niềm

tín, giáo lí và nghi thức. Nhân loại cũng đang chứng kiến một trào lưu xuất hiện những "hiện tượng tôn giáo mới" với những người sáng lập là người trần mắt thịt, tự coi mình có thiên tính hoặc là hoá thân của một siêu linh, chứng kiến sự nhộn nhịp trong đời sống tôn giáo vì một lẽ đơn giản là bất kì một chuyển tiếp lớn nào trong nhân loại buổi đầu cũng dẫn theo những bờ ngõ, những may rủi khôn lường từ đây con người vẫn cần thần thánh (A. Malraux).

Ở Việt Nam, từ giữa thế kỉ XX nhờ sự biến đổi của vận mệnh dân tộc dưới sự lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam đời sống tôn giáo cũng có những chuyển biến quan trọng. Các tôn giáo ngày càng hội nhập với truyền thống văn hóa tốt đẹp của dân tộc, được sự ủng hộ của quần chúng tín đồ và những người không tôn giáo, đoàn kết cùng nhau xây dựng một cuộc sống tốt đẹp cho cá nhân, cho gia đình, cho cộng đồng, và cho toàn dân tộc. Những khẩu hiệu "Đẹp đời, tốt đạo", "Đống Phức âm giữa lòng dân tộc", "Phật pháp, Dân tộc, chủ nghĩa xã hội", "Ân Tổ quốc, ân Đồng bào, ân Tổ tiên, ân Pháp bảo"... đã được khẳng định. Xu hướng lợi dụng tôn giáo, kích động tín đồ chống lại cách mạng, chống lại dân tộc ngày càng bị lên án và loại bỏ.

Sang thế kỉ XXI, một xu hướng mang tính toàn cầu cho thấy con người chối bỏ sự can thiệp của các thế lực chính trị vào đời sống tôn giáo, không tán thành những hành động vì lợi ích cá nhân không trong sạch, những hành vi buôn thần bán thánh, vẩy bụi trần vào chốn thiêng liêng, để đồng tiền hạ bệ các thần thánh, không tán thành những hành vi phản văn hóa trong nội dung tín ngưỡng, trong lễ thức; mong muốn tôn giáo hướng vào cái trong sáng hơn là cái mê. Nói tóm lại, tôn giáo cần toàn lương thơm của mình vào cuộc sống trần gian trong công cuộc xây dựng đất nước và nhân loại.

Tin tưởng rằng bước sang thế kỉ XXI, đời sống tôn giáo ở Việt Nam đã trong sáng lại càng trong sáng hơn: trong sáng vì sự đóng góp ngày càng tự giác và tích cực vào công cuộc dựng nước và sẵn sàng bảo vệ đất nước; trong sáng vì thắng lợi trong việc bảo vệ đức tin không bị vấy bùn bởi các tệ nạn trần gian và vi phạm luật pháp, bảo đảm đoàn kết trong một tôn giáo, giữa các tín đồ khác tôn giáo và những người không tôn giáo; phát triển trên một cơ sở mới truyền thống đáng quý trong đời sống tôn giáo nước ta là hoà nhi bất đồng, tức là sự tôn trọng những đức tin khác nhau. Xin được nhắc lại: *Mong sao tiếng trống sân đình quyện với tiếng mõ nhà chùa, cùng hoà lẫn tiếng chuông nhà thờ*. Các tín đồ thuộc các tôn giáo khác nhau và những người không tín ngưỡng tôn giáo cùng sống chan hoà nhằm xây dựng hạnh phúc cho gia đình, ấm no cho làng xóm, thịnh vượng cho đất nước.

BBT